

Władysław Filipowiak, Jerzy Wojtasik

Wolin

Informator Archeologiczny : badania 3, 341-343

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

kazują cechy charakterystyczne dla XIII wieku i mają liczne analogie na terenie Kasowssa. Na uwagę zasługuje odkrycia minimalnej ilości wyrobów metalowych - w przeciwieństwie do lat ubiegłych.

Prowadzenie badań planowane jest w roku 1970. Dobro obiektu wymaga wyłączenia go spod uprawy rolnej.

WIOSZCZOWA /i Jędrzejów/
powiat

patrz badania penetracyjne

WOLIN

Pracownia Archeologiczna
w Wolinie IHKM PAN

Badania prowadzili dr Władysław Filipowiak
i mgr Jerzy Wojtasik. Finansował IHKM PAN.
Badania dzielnicy wczesnośredniowiecznego
Wolina.

Prace wykopaliskowe koncentrowały się na Srebrnym Wzgórzu w nawiązaniu do wykopów z lat poprzednich. Celem ich było wyjaśnienie przebiegu umocnień obronnych od strony południowej, zamykającej obszar wzgórza, gdyż sprawa ta była niejasna w świetle wyników z badań z lat 1966-1967.

Dla uchwycenia południowego odcinka obwałowań założono dziewięć wykopów na osi północ-południe /w kierunku miasta/, na odcinkach 329, 369, 409, 449, 489- 511, 551, 591 i 631. Z uwagi na znaczny obszar badanego terenu założono wykopy o rozmiarach 10 x 2,5 m w każdym następnym, co drugim arse, opierając się na dotychczasowych wynikach badań określających wielkość umocnień na Srebrnym

Wzgórszu.

Na całej długości przebadanego odcinka stwierdzono zaleganie warstwy kulturowej o miąższości od 50 - 100 cm. Według zabarwienia i zawartości kulturowej dało się wyróżnić I - IV warstwy osadnicze, zalegające na różnych odcinkach i nie występujące jednolicie na całym obszarze. Warstwa I była przemieszana na skutek orki, dopiero warstwy II i III stanowiły czysty układ pozostałości osadniczych.

Odkryto ślady 21 jam produkcyjnych i odpadkowych, 13 palenisk /szczególnie w warstwie II/. Na uwagę zasługują dwa obiekty w warstwie II w postaci owalnych zespołów kamiennych; jeden o rozmiarach 80 x 130 cm, drugi większy, wynoszący 100 x 250 cm i składający się z trzech poziomów kamiennych. Według wstępnego rozpoznania mogły to być piece o nieokreślonym bliżej przeznaczeniu.

We wszystkich warstwach osadniczych występowały duże ilości ceramiki oraz ślady produkcji rzemieślniczej w postaci odpadów rogowych, kościanych, żużla, żelaza i bursztynu. Z zabytków na wymienienie zasługują igły i szydła, wyroby żelazne, brązowe, paciorki szklane oraz kilka fragmentów słoninowca. Na całym obszarze występowały łuski i ości ryb, kości zwierzęce oraz inne pozostałości pochodzenia organicznego.

Na podstawie uzyskanych materiałów okres trwania osadnictwa na tym odcinku możemy datować na I-XII wiek. Na badanym obszarze nie stwierdzono śladów umocnień i regularnej, solidnej zabudowy przestrzennej. Zawartość kulturowa warstw osadniczych i chronologia jest identyczna jak na wschodnim stoku Srebrnego Wzgórza od strony rzeki Dziwny, co mogłoby przemawiać za jednolitym rzemieślniczo-handlowym charakterem tego stanowiska. Brak umocnień od strony południowej przemawiałby za alternatywą przeprowadzenia

poprzecznego wału /w kształcie litery S/ po stronie północnej, między rzeką Dsiwną a niecką bagienną. Należałoby wnioskować dalej, iż Srebrne Wzgórse z przyległym obszarem stanowiło rze- mieślniczo-handlowe przedmieście Wolina w X-XII wieku, bronione tylko od północy poprzecznym wałem oraz rzeką Dsiwną i bagnami od zachodu. Podobną sytuację znamy np. z Kołobrzegu, gdzie po- łudniowe przedmieście posiadało analogiczną sytuację, wynikają- cą z identycznej topografii terenu.

WROCŁAW - Księża Wielkie

patrz epoka brązu

WROCŁAW - Oporów

Muzeum Archeologiczne we Wro-
cławiu przy współpracy Zakła-
du Antropologii PAN

Aleja Piastów

Badania prowadził mgr Krzysztof Wachowski.
Finansowało Muzeum Archeologiczne we Wro-
cławiu. Omentarysoko z okresu wczesnośred-
niowiecznego i halstaackiego.

W trakcie przeprowadzonych badań ratowniczych odkryto 9 grobów szkieletowych wyposażonych w kabłącaki skroniowe, noże, pochwy skórzane z brązowymi okuciami i pierścionki. Datować je można na drugą połowę XI wieku. Odkryto także 1 ciałopalny grób z okresu halstaackiego.